

PRZEGLĄD PRASY Z. S. R. R. I EMIGRACJI ROSYJSKIEJ

Dodatek do Nr. 108 Codziennego Biuletynu Wydziału Prasowego M. S. Z.

Warszawa, poniedziałek 13 maja 1929 r.

TREŚĆ: Z. S. R. R. a sprawy zagraniczne: Polska a Z. S. R. R.

Z. S. R. R. A SPRAWY ZAGRANICZNE.

POLSKA A Z. S. R. R.

Zaria Wostoka 30.IV w art. p. n. „Prowokacji należy położyć kres“ oświadcza, iż rząd premiera Świtalskiego nie poczynił dotychczas żadnych deklaracji o swej polityce zagranicznej. W Warszawie usiłują stworzyć wrażenie, iż nie w polityce polskiej nie zaszło, iż tylko, jak powiedziało pewne pismo polskie, „towarzysze broni zamienili się stanowiskami“. Cele tej gry, jak również cele pozostawienia ministra Zaleskiego na jego stanowisku, są zupełnie przejrzyste, Krocząc ku katastrofie gospodarczej, kierowana przez „pułkowników“ Polska poszukuje usilnie kredytów zagranicznych, których nie uzyskała dla swej polityki awanturniczej. Milczenie rządu polskiego ma wprowadzić w błąd opinię europejską i amerykańską jako dowód pomyślności gospodarczej i stabilizacji stosunków politycznych. Prasa sowiecka stała jednak już w chwili przewrotu, jakim było utworzenie „rządu pułkowników“ na stanowisku, iż utworzenie tego rządu nie może nie wzmocnić najgorszych awanturniczych czynników polskiej mafii wojskowej. Prasa sowiecka twierdziła, iż utworzenie nowego rządu polskiego spowodować musi zmianę kursu polityki polskiej w stosunku do ZSRR, sprzyjając rozwojowi zaczepnych tendencji. Centralne pisma sowieckie oświeciły w sposób wyczerpujący oburzający i prowokacyjny charakter wyroku sądu apelacyjnego w sprawie białego bandyty Woyciechowskiego. Chodzi nie tylko o zmniejszenie wymiaru kary, lecz również o motyw wyroku, który potraktował radcę handlowego poselstwa ZSRR jako osobę prywatną. Wyrok sądu przez takie umotywowanie złamał istniejące między Polską a ZSRR porozumienie o prawach przedstawicieli sowieckich w Polsce. Przewodniczący sądu w sprawie Woyciechowskiego przez swe zachowanie w stosunku do obrońców, którzy wygłosili przeciwsowieckie przemówienia, dopuścił się nieposzanowania tej kurtuazji międzynarodowej, na której tak zależy zwykle dyplomatom burżuazyjnym. Przez proces Woyciechowskiego Polska solidaryzowała się otwarciem z kontrrewolucyjną emigracją białogwardyjską i dopuściła się złamania postanowień art. 5 traktatu ryskiego. Wład-

cy Polski nie poprzestali na tem. „Głos Prawdy“, który jest pismem marsz. Piłsudskiego, ogłosił artykuł, którego prowokacyjny charakter dochodzi do niepo- czytalności. Prasa sowiecka wie doskonale, jakich Gruzinów i jakich Ukraińców broni urzędowe pismo marsz. Piłsudskiego.

Istnienie kontaktu między polskim sztabem generalnym a petlurowcami, mieńszewikami gruzińskimi i gruzińską demokracją narodową udowodnione było niezliczoną ilością razy i właśnie te „wyrzucone przez rewolucję październikową z terytorjum Związku śmiecie“ stanowią tych rzekomo uciśnionych Ukraińców i Gruzinów, których pismo polskie chce zwolnić z pod „sowieckiego jarzma“. Obrona rzekomo uciśnionych przez ZSRR narodowości w piśmie polskim stanowi obraz nie tylko śmieszny i głupi, lecz odpychający i niski. Zarówno ludność pracująca ZSRR jak i ludność pracująca Polski wie doskonale, w którym państwie istnieje całkowite równouprawnienie i braterstwo narodów, i w którym mniejszości narodowe znajdują się pod stałym uciskiem i terorem. Głupi artykuł „Głosu Prawdy“ nie jest ciekawy, jako taki. Artykuł ten jest nadzwyczaj interesujący jedynie jako dowód tego, iż nowy kierunek polskiej polityki w stosunku do ZSRR oparty jest na prowokowaniu opinii sowieckiej. Rząd ZSRR i wszystkie należące do ZSRR narody powinny położyć kres tym bezczelnym prowokacjom. Wszystkie spokojne czynniki w społeczeństwie polskim powinny przyjść opinii sowieckiej z pomocą, aby położyć kres prowokacji „panów pułkowników“.

Zwiewda 4.V w art. p. n. „Plany polskich militarystów“ streszcza głos „Izwestij“ o art. „Głosu Prawdy“, oświadcza, iż władzę w Polsce sprawują ludzie, których działalność stanowi niebezpieczeństwo dla pokoju w Europie oraz wzywa do „zdemaskowania militarystów polskich“.

Izwestija Odesskag Okružkoma KPBU. 1.V w art. na powyższy temat oświadcza, iż „kapitalizm polski należy zdemaskować i izolować“.

